

Jus proprietatis campaniarum, & annexorum spectare ad S. Dominum, & consequenter ad Eminentissimum Protectorem, Episcopo vero competere us facienda pulsare dit...

Hinc voto non acquiescente Protectore, continuantibusque proinde controversiis, ex quibus non levia in dies resillabant inconvenientia, Hinc proinde Sanctissimus particula...

Minus veniebant fide nomine famulorum, vel intervenientium, quia hoc nomen solum convenit illis, qui principaliter & affide alii servitio additi sunt, ita ut pro majori...

Quod etiam clare comprobatur dicebam ab eisdem Almaz Domus observantia, dum privilegium hujusmodi non exercet...

Et in specie dictam exemplum duarum insignium capellani Sixti & Pauli V. existentium in Ecclesia S. Mariae Majoris, utnam capellani, alioque intervenientes amplissimum...

Comprobatur idem dicebam ex eadem Pauli V. Constitutione per quam s. 23. declaratur, Dignitates, Canonicos, & Beneficiarios ipsius Ecclesie Cathedralis sub Episcopi jurisdictione remanere, Et tamen s. 21. disponitur eisdem Canonice, Dignitates, & Beneficiarios remanere sub...

rectori, nisi in concernentibus ipsam celebrationem, & dum ibi sunt in loco exempto celebrantes, vel ad effectum celebrandi, ut in eodem s. 21. in fine bene declaratur. Quod...

Quo vero ad milites, de illis Constitutio in littera non loquitur, unde illorum comprehensio ex alio jure pretendi non poterat, nisi quod convenire posse dicebam juxta...

Unde propterea dicebam, hodie tres milium species haberi, Unam scilicet eorum qui castra sequuntur, & in exercitu seu expeditione actu existunt, licet aliquando recreacionis causa, vel ex alio accidenti in Civitatibus, vel domi...

Atque illi quos in specie apud Rovit, sub praem. 11. de militibus, num. 24. & 25. Militibus namque prohibetur et mercatum exercere, alioque officii, vel negotii se ingerere, dum eorum institutum ac vita versantur circa armorum exercitium, ex militari...

Aliud idem clarum, & impracticabile inconveniens in hujusmodi praetentione considerabam, quod de Superiorum mandato, quoties de Tauracorum, vel aliorum pyratarum incurfionibus contra Almam Domum, equique pretiosissimam suppellestem timere poterat, nedum occurrere, & prompti esse tenerent illi de Militia ipsius Civitatis Lauretane,

tanae, sed omnes de universa provincia, unde si haec necessaria promittendo importaret servitium, ita ut omnes hujusmodi milites dici possent familiares, vel servientes, ita Cardinalis Protector integram jurisdictionem temporalem, & spiritualem in tota provincia habentes, qua propter neque Gu...

Scribentes pro Cardinali Protectore in copioso numero quinque, vel sex, multa deducebant in regulis generalibus consentientia, nisi auctoritatem Cyriaci, contra, tot. & Christoph. de milit. cas. 46. apud quos & alios ob eis allegatos firmatur, gratium militare servitium absque stipendio praestitum non debere esse prejudiciale, neque militaria privilegia tollere, cum majori laude, ac privilegio digni debeant reputari gratis intervenientes quam stipendiarii, & tunc hoc inferendum referre, quod hujusmodi milites non habent stipendium, sed cum proprio exercitio, vel industria vivunt, Verum satis leve fundamentum videbatur ex defectu applicationis, calceata enim auctoritas, & alii loquuntur de illis, qui aliter sequentes, ac pro majori vite...

Demum quoad ultimam inspectionem campaniarum, dicebam campanie dici partem Ecclesie prope quam campana stare debent ad convocandum populum, cum illa sint species praedicatorum, populum ad fidem & divina vocationum, & invitantium, Lopus, alleg. 12. num. 4. ubi Adden. lit. E. verbo Campana, idemque ipsarum cura, administratio, & jurisdictione esse debet Episcopi, cuius est Ecclesia, & cui incumbit populi cura spiritalis, pro qua hujusmodi usus in Ecclesia est introductus tanquam de ipsius cura appenditio.

Et licet agentes pro altera parte satis insisterent in eo, quod saepius campana pulsentur occasione peculiarium solemnitatum, & occasione ipsius sanctae capellae. Nihilominus id contingit per accidents, ac minus frequenter, ideoque actio mitemenda est a predominanti, seu ab illis quae frequentius accidunt; nam quandoque etiam campana pulsentur in adventu alicujus Magnatis, sive in quibus latetia: seu pro repellendis tempestatibus, & aliquando etiam ad assumenda arma, ad occurrendum incendio, ad convocandum populum ad consilium cum similibus, Sed id per accidents, quia principaliter deservunt pro convocacione ad divina.

Atque circa illud quoque punctum aducebam idem exemplum Basilic. S. Mariae Majoris, cujus campana frequenter deservunt etiam pro servitio dictarum duarum capellarum exemplarum, praesertim Pauline vel litianis, quae singulis Sabbatis in eadem cantantur, ac etiam ob solemnitates in singulis S. Mariae festivitatibus, Non inde tamen sequitur, campanie, campanas, & campanarios venire sub eadem capellarum exemptione, & jurisdictione, cum similibus; Et secundum praemissa in omnibus resolutum fuit, licet ex congruentia data esset resolutio circa duos punctos capellanorum, & campanarum; Et quoad milites in concernentibus curam animarum & spirituum, remissa fuerit de clivo Sac. Congregationis Concilii, arreto quod ibidem hic punctus repetebatur alias introductus, Adhuc tamen juxta dictum votum Cardinalis Paulini processum fuit, quoniam haec videtur veritas irrefragabilis; Ob subsequatam tamen intra fides brevem terminum mortem Episcopi, hanc item nervose sustententis, incertum est, qualem executionem illa resolutio habeat.

ANNOT. AD DISC. XXXIII.

Agitur in hoc discursu de jurisdictione Protectoris Almaz Domus Lauretanae, atque super punctis in eo contentis alia disputatio, quae innotescat, habita non fuit, forte quia non omnium Episcoporum idem est zelus, ac propterea ob qualitates Protectorum pro tempore, multa tolerantur, vel dissimulantur ab Episcopis, qui aliquando, quae sua sint, non autem, quae Ecclesiae, sibi, quae commissarum animarum quaerere solent.

Postquam vero evasi Auditor Papae Innocentii, adfuit

ocasio agendi de hac jurisdictione, & exemptione respectivè magis in prophanis cum gubernatoribus, ac Magistratibus secularibus, quam in spiritualibus cum Episcopis: Atque advertendam, ne incidatur in aequivoce, distinguere debere Apostolicam indulgentiam, quae de ista exemptione, ac jurisdictione agunt; illud enim amplissimum Pauli V. de quo agitur in discursu, percutit solum jurisdictionem spirituales, cum Episcopo Lauretano, alioque locorum Ordinariis, ideoque clarus error est illud trahere ad jurisdictionem secularem, & negotia prophana; Alia vero percutiunt etiam jurisdictionem temporalem, dum inhihetur etiam Legatis, & gubernatoribus, alioque Officialibus, & Magistratibus, verum sunt longe magis restricta, quoniam non loquuntur de familia; sub cujus nomine venit uxor, filii, famuli, & alii, ex deductis disc. 13. de praemin. sed solum loquuntur, de ipsi ministris, & servitibus, ideoque in questionibus, quae coram me habebantur frequentes super fori declinatoria, advertendam, quod error erat respectu jurisdictionis laicalis deducere indulgentiam Pauli V. atque ita unam speciem jurisdictionis, vel exemptionis, cum alia consistere.

Quo vero ad personas ipsorum ministrorum, & servitium, advertendam idem, quod firmatur in hoc discursu, quod scilicet ad effectum, ut quis dicit valeat minister, vel serviens, aut verus familiaris opus est, ut cum annuo, vel mentrio stipendio, cum quo vivat perpetuo, vel pro majori parte vite, ac principaliter illi servitio sit additus, & tunc non sufficit, si aliud agens ministerium principale, accidentaliter infervat in aliquo opere, vel in aliquo tempore, ut occasione agendi de intervenientibus Palatio Apostolico, vel Castro S. Angeli in Urbe, advertitur infra disc. 107.

Et quavis replicarentur ex parte Agentium pro Cardinali Protectorate, quod stipendium reputari non debeat necessarium, quoniam imò majori cunctis tunc digni privilegio illi, qui gratis, & absque mercede interveniunt, quam stipendii, juxta exemplum milium; At tamen advertendam id rectè procedere praesuppositum dicto essentiali requisito servitii, & familiaritatis formalis, principaliter, & pro majori parte vite, ut eo postea desiderandum non veniat alterum stipendii, ne alia alma Domus cogatur privati beneficio, quoad habeat gratuitos ministros; & intervenientes ex motivo devotionis, vel intuitu hujusmodi exemptionis, quae stipendio aequivaleat, non autem ut modicum, & accidentale servitium sufficiat.

Motivam pro necessitate dicti alterius requisiti annui, vel mentris, aut diurni stipendii sufficientis ad sustentationem, ea, quae habentur prius sub tra. de benef. in proposito familiaritatis Cardinalium, super copulativo concursu mentis, & dentis. Verum observabam, quod non intrat paritas ob diversitatem rationis, quod scilicet in familiaritate Cardinalium adest magis considerabile praedictum Ordinariorum collatorum, ratione relevacionis, ac etiam ipsius Sedis Apostolicae, ob regulam 31. seu 32. quibus alius de facili multe fieri possent fraudes.

Ex his itaque concludebam, quod plena exemptio ad formam dictorum indultorum non intraret respectu eorum, qui aliquid modicum, & accidentale praestent servitium; Adhuc tamen isti aliquid potiri debeant praerogativas, ob quam ad idem gratuitum alliciantur servitium, admittat eorum, quae habentur in militibus exemplificatis in discursu, vulgo nuncupatis de militia, quod licet non gaudeant illis militibus privilegiis, quibus gaudent illi, qui sunt in Castris, & papilionibus, vel in praediis, adhuc tamen aliquibus potuntur praerogatis.

De puncto autem militum, quando isti verè dicantur tales ad effectum fori militaris, & quando verè iste intret cum privativa, vel cumulativa cum ordinariis Judicibus, & magistratibus in eorum, agitur infra, d. disc. 107.

ROMANA JURISDICTIONIS SEU TITULI CARDINALITII PRO CARDINALI DE ALBICIS CUM P. GENERALI ORDINIS SERVORUM.

Casus disputatus in Congregatione particulari deputata, & resolutus, ut infra.

De jurisdictione Cardinalium in Ecclesiis suorum titulorum, quid importet, & quantum se extendat, praesertim verò in illis, in quibus adsunt Regulares, An cum istis aliquam habeant jurisdictionem.

leffus de confus. Abb. in e. fin. num. 20. ead. tit. Arer. consil. 13. num. 11. Penia dec. 734. num. 5. § 861. nu. 1. dec. 479. num. 12. par. 3. recent. & in aliis de quibus infra; Atamen ubi agitur de tollendo suo iuris, & acquirendo alteri, dicitur præscripto, non autem concessio personarum, sed etiam ubi agitur de corporibus politicis universitatibus consentientibus, ut sunt Capivula, Collegia, Civitates, Religiones, cum similibus, quoniam respectu alterius contra quem prætenditur, ratione usús, quæsitum esse ius, vel libertatem, reputatur tanquam privata, & particularis persona, idcoque mutantur termini præscriptio, non autem consuetudinis, bene Arer. dec. 23. n. 12. Penia in proximè allegatis decisionibus, Add. ad Greg. dec. 191. & Add. ad dec. 20. lit. A. & lit. C. p. 3. res. ubi late de hac materia, & de differentiis inter consuetudinem & præscriptionem, ac effectibus, ex una, vel altera resultantibus.

29 His postis, quod scilicet in hac facti specie ageretur de præscriptione, non fecit de consuetudine, quæ dicitur ius non scriptum Inductum ex tacto ius illorum, qui facultatem habeant condendi legem contra eos, contra quos illa inducit, ut dicta decis. 479. numer. 3. par. 3. rec. cum aliis plenè collectis per dictos Adden. ad decis. 20. par. 3. recent. lit. D. num. 28. cum seqq. quod in præsentem nullatenus dici poterat.

30 Sequatur ex hoc, quod opus erat verificari solita, & necessaria requisiti præscriptionis in jurisdictionibus, seu præminentialibus, alique iuribus incorporalibus, & facultatis, Primò scilicet bene concludens, & coarctata probatio negativa circa non usum iurium alias competentium, Secundò quod ille cui hæc iura competunt, illa exercere voluerit. Tertio contraditio eius contra quem exerceri voluerit. Et quod subiecta patientia cum tempore apto ad præscriptionem. Ac etiam quod bona fides præscribitur, quoniam cum in iuribus incorporalibus non detur possessio vera & facti, illa requisita sunt loco possessionis, sine qua dari non potest præscriptio, ex collectis per Gabr. de præscript. concl. 1. Rovit. dec. 97. dec. 113. nu. 4. rec. 266. nu. 23. & seqq. p. 7. 254. n. 20. & seqq. par. 10. cum aliis de quibus proxime infra, & sæpius, quia sunt iuris principia certa quoties non concurrat immemorabilis, cuius vigore titulus explicitus de mundo melior allegari potest, ut dec. 101. n. 8. p. 10. rec. & frequenter.

Omnia istorum requisitorum iustificatio esse videbatur. Non probatur enim primùm negativè, ut concludenter ab allegante probandum est, excludendo contrarium possibiliter, Seraph. dec. 102. n. 8. Cavaler. dec. 487. nu. 2. Orthob. dec. 183. n. 2. dec. 21. p. 8. rec. & in aliis, de quibus supra, quinimò constabat de contrario ob continuatos actus jurisdictionales, & præminentiales per Cardinalem Protectorem in ista Ecclesia exercitis, erigendo baldacchinum, ibi quæ sedendo sub throno, aliaque similia faciendoynde ratione causæ universalis, non probata formiter præscriptione actuum particularium, intrat conservatio iurium in totum ex deductis in Toletana, disc. 1. h. tit.

Neque iustificabantur alia requisita, præsertim contradictionis factæ Cardinali Titulari per tempore hæc iura exercere volenti cum subsequuta acquiescentia, & patientia; Et quod magis, cum ex superioribus, in istis Ecclesiis, Prior, seu alter superior Regularis gerere dicitur vicarias partes ipsius Cardinalis Titularis, qui posita etiam qualitate Ecclesiæ regularis censetur epus Abbas, & Rector, Hinc sequitur, quod totum præcariorum, seu Vicariorum nomine dicti Cardinalis per tempore gestum est, & consequenter impossibile est dare præscriptionem.

Praeterea alia fundamenta idem doctus Cardinalis cumulat habet de impræscriptibilitate superioritatis, & de monstro alias dando duorum capitulum in uno corpore cum similibus, Sed mihi non videbantur necessaria, cum præmissi videantur propè, & præcisè termini materie; Dicit autem disceptationes habentur impressæ infra in calce post discussus, ubi de resolutione reservatorum ut supra.

ANNOT. AD DISC. XXXIV.

Uteriolem disputationis progressum ista controversia non habuit; Disceptationes vero Cardinalis Abbatii sine huius tituli registrata, magnam apud Ecclesiasticæ eruditionis Professores quaestionem excitant, an Cardinales Diaconi in eorum diaconis, vel Titulis benedictionem solummodo populo dare valeant, eo modo, quo eam extra controversiam dant Cardinales præbyteri, ad instar Episcoporum in propriis Ecclesiis, pluribusque editis per utraque

- 9 De materia territorii separati intellectuales, & per sitionem quid operetur.
10 In privilegiis, tantum concessum quantum scriptum.
11 De circumstantiis excludentibus separationem territorii.
12 Ubi agitur de actibus individualis, ad quem ex pluribus possidentibus idem ius pro communi pertineat eos explicare.

DISC. XXXV.

Lex V. insignem capellam a se constructam in Basilica S. Mariæ Majoris, in qua præsepe Domini nostri reposuit, multis ditavit privilegiis registratis in ejus Constitut. 58. præsertim illo amplissimo exemptionis, tam eisdem, quam actum eidem inferentium, ad cuiusmodum, etiam ejusdem Basilicæ Archipresbyteri superioritate, & jurisdictione, privatè istam tribuendo Cardinali eisdem capellæ Protectori, quem esse voluit unum de ejus familia & parentela, & in istius defectum antiquorem Cardinalem provincie Marchis, quo etiam deficiente primùm Presbyterum; Cum autem per Cæremionale, seu per decretum S. Congr. Rituum statutum esset, in capellis, seu functionibus Cardinalitatis, quæ ferentur in Basilicis, vel in Ecclesiis Titularibus, ad Archipresbyterum, vel respectivè titulum spectare jus eundi obviari Cardinalibus Ecclesiam ingredientibus, illoque faciendi obsequia jurisdictionem, & præminentiam tantquam in propria Ecclesia; Hinc occasione aliquarum functionum, quæ in dicta capella fieri solent, præsertim exequiarum Pii V. orta est controversia inter Cardinalem Archipresbyterum & Cardinalem Protectorem, ad quem spectaret dictas functiones respectivè peragere; Et deputata particulari Congregatione, unius Cardinalis, & plurium Prelatorum per Alex. VII. post plures disputationes, nulla publicata fuit resolutio; Licet enim ille pro majori parte videretur, alius discrepantis; capta esset pro Cardinali protectore, Aramen facta relatione dicto Pontifici, hic eam non laudando, mandavit occultam teneri, atque interim abstinere à dictis exequiis alique functionibus, ut per plures annos servatum fuit, usquequo sublata est controversia oculo cum prudenti temperamento, vel eisdem Pontificis, vel Clem. IX. successoris, quod dicit exequi alique functiones Cardinalitatis ferentur in Altari majori, unde punctus remanet indelicus, ut hucusque observantia docet.

In disputationibus desuper habitis, præcipuus punctus erat, An exemptio dictæ capellæ esset talis, quod constitueret ejus territorium omninò separatam ab illo Basilicæ, ita ut Protector dici posset Prelatus cum omnimoda, in proprio territorio omninò independenti à territorio Basilicæ, ut prætendebant scribentes pro Protectione. Vel è converso importaret simplicem exemptionem loci, vel personarum existentium in alieno territorio, vel diocesi, juxta eam generalem exemptionem, quam hodie habent omnia Monasteria, seu domus virorum Regularium, ac etiam aliqua Monasteria. Primo enim casu. Ego & ceteri scribentes pro Archipresbytero & Capitulo illi adherente admittēbamus, generaliter, & in abstracto veras esse conclusiones, quæ deducebantur per scribentes in contrarium, quod scilicet cum istæ essent præminentia competentes ratione jurisdictionis, & superioritatis, & in ejus signum, spectare debeant ad eum, penes quem talis jurisdictionis & superioritas est, tantquam illorum causa ad notat. in c. f. Papis, de privileg. in 6. Data enim ista qualitate territorii separati, nullatenus intrant ea, quæ de jure communi statuta habentur super reverentia; seu præminentia debita Ordinario loci, etiam in loco, & a personis exemptis in signum antieque superioritatis, seu etiam illius habitualis jurisdictionis, quam in certis casibus, vel de jure communi, vel ex S. C. T. & Apostolicis Constitutionibus habet quocumque cum exemptis, saltem jure delegato, cum hæc omnia cessent dato territorio separato, & qualitate nullius, ubi ipse Prelatus dicitur Ordinarius, ejusque figuram facit ex supra deductis in Toletana, disc. 1. ac etiam, disc. prec. & in aliis frequenter. Negabamus vero applicationem, seu practicabilitatem, etiam si admittenda esset illa in propria & intellectuales territorii separati, quæ in loco undique circumdato firmatur à sæpius allegata Montis Cassini, dec. 373. par. 11. rec. à qua scribentes in contrarium totum desumebant. Sive juxta casum Almae Donauis, de quo supra in Lauret. disc. 33. Tum quia decretum prædictum loquitur solum de Cardinalibus Titularibus, extensum deinde ad triam Basilicarum Archipresbyteros ob ipsarum Basilicarum præminentiarum, & consequenter non conveniunt huimodii Protectoribus, de quibus non agit, Et ex quo potissimum motivo, ex consilio virorum peritissimorum in caeremoniis, & ritibus, Pontifex dictam resolutionem non laudavit; Tum quia præminentie prædictæ rectè procederet in ipsam capellam ejusque ambitu, intra quem restringitur præsentium territorium proprium, & separatam, ideòque prædicabile non erat decretum circa occursum Cardinalibus Ecclesiam ingredientibus, & respectivè associationem eorumdem usque ad ejusdem Ecclesiæ egressum, cum ita esset exercere actus jurisdictionales & præminentiales extra proprium territorium, & in alieno; Retringere autem dictas functiones, occursum, vel associationis ad ejusdem capellæ cancellos, importaret iniuriam incongruentiam, cum ita ab ingressu Ecclesiæ usque ad capellam, Cardinales remaneret abque huimodii honorifico tractatu, & sic reverentia materia erat impracticabilis, quoniam privilegium importaret etiam qualitatem territorii separati. E converso autem ubi ea cessante, importaret solum exemptionem, firma remanente loci situatione in territorio, tunc certum esse dicebamus quod præminentie competentes Archipresbytero tantquam Ordinario, quoniam exemptio non immutat loci priorum naturam, neque ille definit esse de diocesi, vel territorio antiqui Ordinarii, qui per eam amittit quidem exercitium jurisdictionis, & sic prohibetur exercere falcem iudicii, & potestatis, non autem amittit ea quæ concernunt honorem, & prærogativam dignitatis, ideòque non prohibetur exercere falcem devotionis, & reverentiae, ad text. in Clement. 2. de privileg. ubi Bonifacius in tertio notabili, & ceteri de quibus bene Franch. dec. 711. num. 5. cum seq. & per totum, Burat. dec. 321. num. 4. § 5. Grat. disc. 467. num. 2. cum seq. Barbol. de Episcop. allex. 80. numer. 17. apud quos ceteri, quoniam iam supra dictum est, per exemptionem non dicitur locus extra territorium, & extra jurisdictionem, saltem habituale Ordinarii, seu Dioceliani ad text. in cap. cum Episcopo, de off. ordinarii in 6. ubi Franch. Gemini. & ceteri, & Mantic. dec. 263. bene Rota, dec. 324. n. 1. & seq. p. 1. rec. & habetur satis frequenter in precedentibus.

Unde propterea quamvis Ecclesiæ Regularium exempta sint à jurisdictione Episcopi, seu Ordinarii, attamen hic baldacchinum erigere potest, alique præminentias habet, & ubi est præsens, ad ipsum pertinet benedictionem populo impartiri, alique pontificales functiones peragere, atque actus præminentiales exercere ex deductis per Barbol. in summa Apostol. dec. verbo baldacchinum, collect. 53. Donat. in praxi rerum 103. vol. 1. tit. de exempt. tract. 13. quasi. 74. Ventrigl. de jurisdict. Archiepiscopi, c. 2. nu. 6. Et quamvis Abbates, alique inferiores Prælati facultatem habeant in eorum Ecclesiis exceptis baldacchinum erigere, & Pontificalia exercere. Nihilominus non conceditur, ipso Episcopo vel Ordinario præserte, cui cedendus est locus, in reverentiam prioris subjectionis, ac etiam ratione illius habitualis jurisdictionis, quam ut supra in certis casibus habet, exemptione non obstantè, ut dec. 111. nu. 15. cum seq. p. 5. rec. Gratian. disc. 467. cum aliis de quibus supra in Mediol. Interdicti, disc. 30.

Et quamvis scribentes in contrarium, juxta distinctionem, de qua Achill. dec. 14. de privileg. Pont. dec. 114. 3. cum aliis plenè deductis per Barbol. de Episcop. allex. 89. n. 6. dicent præmissa procedere in ea exemptione, quæ ab ipso Ordinario concessa est, secus autem ubi per Papam, seu alias ex legitima præscriptione competit; Nihilominus istud erat unequivocum clarum, cum dicta distinctio procedat in ordine ad eam reverentiam jurisdictionalem, quæ à personis tantquam subditis debeatur, juxta autem quoad reverentiam honorificam & præminentialem, consistentem præsertim in pontificabilibus functionibus, quæ licet fiat in loco exempto, attamen ut plurimum, & ut præsertim est illa impediendi benedictionem, sunt in ordine ad populum, ipsi Ordinarii, non autem inferiori Prelato subiectum.

Instant autem scribentes in contrarium in eo assumpto, tantquam satis proximo ad rem, quod licet Ordinarius in Ecclesia exempta erigere possit baldacchinum, alique pontificales functiones peragere, nihilominus id non permittatur in illis temporibus, in quibus ipsi Abbas ritibus, seu Prelatis inferioribus id concessum est, juxta decretum, de quo in d. Mediolanensi, disc. 30. Sed illud pariter erat unequivocum clarum, quoniam ut ibidem advertitur, decretum prædictum non prodidit gratiam & favorem ipsorum Abbatum, G 2 batum,